

VECKOBLADET

Fredag 29 maj

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

19

We Love Lund!

Lund är en unik miljö. Det medeltida gatunätet med sina slingrande gränder och välproportionella köpmannagator, kvarteren med sin varierade bebyggelse, skyddade och gröna trädgårdar, den kompakta bebyggelsen och de små avstånden, allt skapar det en utmärkt tillvaro för boende, arbete, handel och kultur. Tillsammans med den gröna villabebyggelsen och traditionella kvarteren utanför vallarna utgör Lunds stadskärna något av den mest populära bostadsmiljön och intressantaste kommersiella läget i regionen. Höga priser på både bostäder och lokaler visar att Lund inte bara är en välbesökt ort för turister utan en självklart älskad miljö för stadens innevånare. Att bevara Lunds unika miljö och gamla bebyggelse är en självklarhet. Det har Vänsterpartiet kämpat för sedan 1970!

Fördelar med det täta Lund

Det är Lunds stadsmässighet som ger denna älskade och varierade miljö. Inom den klassiska kvartersstrukturen ges en frihet och variationsrikedom för både människor, byggnader och verksamheter. Gatorna ger möjlighet för möten med både grannar och besökare, vänner och främlingar. Trots tätheten finns möjlighet till grönska både i parker och inne i kvarteren. Tätheten skapar också närhet och dessutom korta avstånd. Att fortsätta att dra lärdom av Lunds stadsstruktur och ge fler möjlighet att dra nytta av ett stadsboende borde vara lika självklart som att bevara den gamla miljön. Vänsterpartiet ser Lund som mer än ett museum!

Problem med att bo glest i Lund

Sedan kriget har Lund expanderat utanför medeltida stadsvallar och inkorporerat landskommuner, byar och landsbygd. En stor del av utbyggnaden har följt de experimentella former för stadsplanering som prövats under efterkrigstiden. Många gånger har man fått intressanta, hemtrevliga och o m vackra resultat. Men nackdelarna har också varit uppenbara. Bebyggelsen har blivit gles genom att stora områden avsatts till friytor, ofta inte till parker utan som oanvända "impedimentytor" invid

vägar och mellan bostadsområden. Kvartersstrukturen har brutits upp vilket lett till ett glest gatunät med åtföljande belastningsproblem, dålig närkontakt och dåliga möjligheter att finna platser och underlag för både kommunal och kommersiell service. En bisarr tanke

om funktionsseparering har skapat ett konstlat transportbehov, öde och stereotypa miljöer och framför allt massor av platser som inte används alls - bara ligger på vägen till någonting annat. Denna annorlunda planering har varit intressant och lärorik. Nu anser Vänsterpartiet att man bör sammanfatta lärdomarna av 30 års experiment. Låt oss återgå till stadsbyggande!

Lund i ett globalt ekologiskt sammanhang

På 90-talet har vår tillvaro blivit global. Vi måste se till vilka effekter vår tillvaro och vårt handlande får för hela vårt klot.

En omtanke om vår gemensamma framtid tvingar oss till att minska våra transporter och vårt uttag av fosila energikällor. Det leder till kravet minskad biltrafik. Det främsta skälet till ökat bilåkande är ett glest boende. En ökad befolkning på klotet tvingar oss ta hänsyn till framtida markanvändning och att spara högvärdig åkermark. Det kräver ett effektivt markutnyttjande och en tät bebyggelse.

En allt mer hektisk tillvaro i en global värld tvingar oss till ett rationellt utnyttjande av vår vardag. Vi kan inte längre tillbringa en stor del av dagen på landsvägar och i bilköer. Det moderna livet

kräver korta avstånd till service, arbeten och mötesplatser och ett rationellare transportsystem än en allt tätare landsvägsspagetti.

Vänsterpartiet ser en förtätning av staden som en förutsättning för en framtida miljöpolitik!

Lund i en ny bostadsekonomi

90-talet har också radikalt ändrat de ekonomiska förutsättningarna för byggande och planering. En trettiotårig byggfest har ändat i ekonomisk baksmälla.

Idag styr inte kommunen utbyggnadstakten via statliga subventionssystem.

Utbyggnadstakten blir därför slumpvis och oförutsägbar. Därför krävs en flexibel och succesiv utbyggnad. Det kan bara göras i en traditionell stadsstruktur.

Idag måste varje husköpare och hyresgäst i ett nytt hus vara beredd att stå för hela kostnaden. Kommunen kan därför inte godtyckligt låta väg- och friytekostnader belasta boendet. En traditionell kvartersstruktur ger därför lägre exploateringskostnader.

Tidigare bekostade statliga pengar de övergripande vägarna via Vägverket medan kommunen kunde bygga lokala vägnät för statliga bostadssubventioner man fick via bostadsexploatering. Idag är Vägverkets resurser begränsade och framför allt har kommunen inte längre några möjligheter att få medel till gatorna via boendet. Istället måste man samordna vägbyggena. Gator kan inte längre användas bara för en slags trafik, för en slags verksamhet.

Även större leder måste också vara lokala gator och fungera för flera trafikslag, för både transport, handel och mänskligt umgänge.

Bostadsbyggandet i Lund måste komma igång ifall stadens goda utveckling skall bestå. Idag tävlar inflyttade direktörer, professorer, sjukbiträden och nyutflugna ungdomar om samma övervärderade gamla bostadsbestånd. Skall Lund utvecklas måste det byggas attraktiva bostäder för alla dessa grupper.

Vi kan inte vänta på innehållslösa regeringsproportioner.

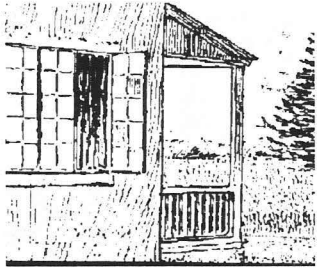
I en postindustriell värld är det inte föreningar och transporter till och från stora industrier som är problemet för människor, det är behovet av möten, av att träffa människor, som ger utkomsten, särskilt i en universitetsstad som Lund. En tät kvartersbebyggelse ger förutsättningen för både universitetsanställda och småföretagare att praktiskt utöva "en tredje uppgift". Vänsterpartiet ser en traditionell stadsbyggelse som den enda ekonomiskt rimliga vägen till både nya bostäder och nya arbetsplatser!

Mer av staden Lund!

Vänsterpartiet i Lund gillar städer, vi gillar staden Lund. Förutom att städer är vackra är vi övertygade om att dagens ekologiska och ekonomiska problem, nya näringslivsstruktur och nya teknik skapar ett ökat behov av staden och ett värnande om staden Lund. Tusen år av stadsbyggande har bara ökat Lunds försprång mot andra gamla bosättningar, som t ex Uppåkra.

Landsbygdens utveckling kommer, liksom den varit ända sedan 8500 F Kr att vara beroende av staden och det är bara i staden vi kan lösa framtidens både ekologiska och ekonomiska problem. Vänsterpartiet tycker att Sven Tveskägg gjorde rätt som grundade Lund och vi vill fortsätta med Lund!

Detta är en del av ett material som diskuterades på medlemsmöte 25/5. Det kommer att diskuteras vidare på ett senare medlemsmöte i juni.

SPICE GIRLS SOM FÖREBILDER

Förra sommaren dansade och uppträdde småflickorna på gården efter en rytmisk och glad poplåt. Dagarna i ända spelade de samma låt och rödde armar och ben i koordinerade rörelser som om de uppträdde på en scen. Jag undrade vad de höll på med, men tyckte att det var mycket positivt att se flickorna njuta tillsammans av musiken och dansrörelserna.

Förebilder för flickorna

Inte förrän i vintras upptäckte jag vad de hållit på med. De spelade en låt av Spice Girls "Wannabe" och dansade på samma sätt som dom. Jag blev nyfiken på denna popgrupp som inspirerat flickor i åldrarna 8 till 15 år att helt gå in för deras musik och dans. När det senare sändes en dokumentär om gruppen på TV passade jag på att se vad Spice Girls bestod av för individer. Jag imponerades av deras öppenhet och naturlighet och att de verkade att ha en egen vilja och inte berusades av framgången, utan bodde hos sina föräldrar eller levde som innan.

De hade också skapat ett eget begrepp Girl Power och det tycker jag är något som unga flickor verkligen behöver ta till sig. Finns det någon mer grupp mellan barn och tonåring som är så bortglömd och ointressant för media och forskning som dessa unga flickor. I Spice Girls har de fått några att identifiera sig med som förebilder.

Tänkande tjejer

I förra veckan gästade de Stockholm och Köpenhamn för första gången och flickorna stod i kö för att få tag i biljetter. Det jag

läst och sett i massmedia om gruppen har handlat om att gruppen är en dagslända, att de är styrda av branschens toppmän, som skall ha skapat dem från ingenting. De skulle alltså vara nollor som musikbranschens påhittiga män format efter hur de vill ha dem. Intervjun visade i alla fall att tjejnakunde tänka själva och hade egna åsikter som att de skapat sig själva, skrev all musik själva och så vidare.

Massmedia uppehåller sig helt och hållet med att beskriva hur giriga de är, de skriver om deras enorma inkomster, hur kommersiella de är och hur mycket prylar som säljs. Deras musik nämns inte med ett ord. Från konserten i Stockholm beskriver en journalist att de inte visat sig för sina fans utan hållit sig undan, men när de gav sig iväg i sin buss hördes partymusik, så journalisten tog för givet att de varit uttråkade, men nu tog igen det med att festa i bussen, alltså något negativt.

Viktigast är musiken!

Inför konserten i Köpenhamn fick en journalist en kort intervju, som

visades på TV1:s nyheter. Framför honom satt fem vanliga, osminskade, utsjadsade unga kvinnor, som trött svarade på frågor om hur de trivdes i Köpenhamn (som de inte

haft tid att se), om deras inkomster och alla de prylar som såldes. Efter att ha svarat att mängden prylar beror på alla de piratkopior som finns i handeln, konstaterade av dem, den sakliga mörkhyade kvinnan (tyvärr kommer jag inte ihåg deras namn) torrt att de är i Köpenhamn för att ge två konserter och att det är deras musik som är det viktiga, inte pengar och prylar.

Utan att ha blivit tillfrågade nämnde de att de håller på med sin tredje cd, som skall bli mer individuell, skriven av de olika medlemmarna i gruppen. Allt i allt en intervjuform som aldrig skulle ha använts på en manlig popgrupp. Killarna svävar ofta ut i underbara teorier om hur de skapar sin musik och vad de anser om olika fenomen i världen. Frågor om pengar och prylar, om de tas upp, nämns mera i förbigående.

Pojkar har fler förebilder

Under uppväxten från barn till vuxen är det nödvändigt att ha någon att se upp till och beundra och som man försöker imitera. Pojkar har möjligheter att välja förebilder från olika områden, från sportens värld till popmusikers värld och alla andra världar däremellan. Småpojkar imiterar sina idoler, nyligen har jag sett en fyraårig gosse som uppträdde som popgitarrist med en papplåda, en "gitarbräda" och några snören, han sjöng och rödde sig precis som sin idol.

De pojkar som bibehåller drömmen om att bli popstjärnor och lyckas bli berömda har till största delen en publik bestående av tjutande tonårsflickor. De kan alltså tacka flickorna för sin berömmelse. Tjejnerna däremot föraktas som grupp, men eftersom de är basen för berömmelsen tolereras de.

Smutskastning av tjejerna

När nu Spice Girls har övertagit denna åldersgrupp som publik rubbas maktbalansen. Gruppens

enorma genomslag och deras Girl Power respekteras inte varken av musikbranschen eller massmedia. Man försöker eliminera dem genom "smutskastning" som att de är nollor bland annat. Detta förakt gäller också den publik som är deras största fans. Alla de miljontals tjejer mellan 8 (eller yngre) och 15 (eller äldre) som älskar dem. Känslan jag får är att många vuxna skulle vilja kalla på polis för att hindra flickorna gå på deras konserter eller köpa deras cd och andra prylar. Gruppens uppträdande är inte bra för barnen anses det.

Nu för tiden växer småflickor upp med Barbie och Ken (den träiga). Barbie är allt vad en liten flicka kan önska sig, vacker, långt blont hår och vackra kläder. Som vi vet växer de flesta små flickor upp och blir som sina mammor, sunda, praktiska med man och barn, så barnadrömmarna är inte skadliga. Det är däremot våldsidealerna med krigsleksaker och andra våldsamma leksaker.

De små flickor som för ett eller två år sedan kommit över till nästa fas, där Barbiedockorna inte är lika viktiga längre, finner plötsligt att det finns levande Barbie-dockor som dansar och sjunger, som är självsäkra och pratar om Girl Power. Då är det ju inte så underligt att flickorna överför sin kärlek från dockan till fem levande Barbie-varelser. Från att passivt ha lekt med Barbie kan de nu aktivt imitera fem levande självsäkra Barbies. Nästa stadium för dessa flickor kommer troligen att bli att de istället för att svimma för popkillar startar egna band och skapar en helt ny kvinnokultur inom musiken och andra fält. Girl Power är en stark drivkraft och är det några som behöver förebilder för att kunna växa upp till aktiva självsäkra kvinnor så är det de små och unga blivande kvinnorna.

Inggerd Wedin

"Jag är inte mindre värd"

Föreningen för kvinnohistoriska museet visar fram till midsommar en fotoutställning om kvinnors arbetslöshet idag ur ett klass- och könsperspektiv. Ett motiv bakom utställningen har bl a varit att lyfta fram en företeelse som normalt framställs som drabbande män. Även på detta område har kvinnor varit mycket osynliga.

Ett exempel är att den historiska statistiken över antalet arbetslösa inte varit könsuppdelad före mitten av 1960-talet. Vilka kvinnor har drabbats och hur upplever de arbetslösheten? Genom intervjuer med både svenska kvinnor och invandrade visar utställningen hur arbetslösheten påverkar livssituationen ekonomiskt, socialt och psykologiskt. Ett ökat beroende av man och familj är en konsekvens

av arbetslösheten. Utställningens titel, "Jag är inte mindre värd", speglar en kvinnlig strategi för överlevnad i en för övrigt hopplös tillvaro.

Den som vill elda under sin ilska över den svenska välfärdsbrasan kan göra det genom att bege sig till St. Södergatan 8C (Resurs Centrum för kvinnor) på vardagar mellan 9 och 16. För foto och intervjuer svarar Lilian Lamadrid som i Föreningen för kvinnohistoriska museets regi arbetat fram utställningen. Vill du bli stödmedlem i föreningen eller engagera dig mer aktivt kan du kontakta Ingela Schånberg på telefon 046/ 15 28 67, alternativt 046/ 222 46 77, eller sätta in medlemsavgiften 60 kronor/år på postgiro 97 38 11 - 8 i föreningens namn.

Från de västra provinserna:

Hektisk vecka för Holger

Den 28 maj håller Danmark folkomröstning om Amsterdamtraktatet och i pingsten genomförs SF's landsmöte. Utfallet av den förra påverkar med all sannolikhet utgången av det senare. Paradoxalt nog kan seger för folkesocialisternas linje i omröstningen ställa till stora problem - ja i värsta fall till att partiet spricker - på landsmötet. Det anser åtminstone många politiska bedömare. Vi har svaren när vi läser detta.

"Mere Europa och mindre union"

Folkesocialisternas linje är nej till Amsterdamtraktatet. Deras huvudparoll är: "För mere Europa och mindre union". De avvisar överenskommelsen med argumenten:

att traktatet är ett litet - men ändå - steg mot större överstatlighet och att Danmarks undantag på det rättsliga området från Maastricht - traktatet förlorar sin praktiska betydelse;

att frågan om EU's utvidgning österut är behandlad på ett otillfredställande sätt; och

att Amsterdamtraktatet bara kan bli bättre på att omförhandlas (enligt SF's sex krav).

Kraven är att alla länder, som ansöker om medlemskap och som respekterar de mänskliga rättigheterna skall garanteras medlemskap; att Danmarks undantag skall

stå fast och att landet därför skall lämna Schengen- och Europol-samarbetet; att det skall införas en reell miljögaranti i traktatet; att offentligheten inom EU skall stärkas markant och att flexibiliteten skall vara ett redskap mera för de länder som vill stå utanför överstatligsamarbete i stället för att gynna dem som vill ha mera union.

Lågmålt miljöargument

Miljöargumentet framförs mycket lågmålt eller inte alls eftersom även Holger K Nielsen har medgivit att den nya överenskommelsen på detta området är klart bättre än Maastrichtavtalet.

Målsättningen är att så många av kraven som möjligt skall tillgodoses vid en omförhandling så att SF därefter kan ställa upp på ja-sidan när det blir dags för nytt referendum. Utåt är SF's linje att folkomröstningen bara gäller mindre förändringar i EU's struktur och inte frågan om Danmark skall vara med eller inte i gemenskapen. Det är ja-sidan som argumenterar på det sättet: Att nej betyder ett hot mot medlemskapet och att traktatet inte går att omförhandla.

I bakgrunden finns ganska starka strömningar inom partiet, som vill att Danmark helt skall lämna EU och "segla sin egen sö". Å andra sidan finns en hittills inflytelserik

gruppering representerad av framträdande personligheter som vice ordföranden Christine Antorini, Gert Pedersen och Steen Gade. Mitten mellan dessa finns ordförande Holger K Nielsen. I förspelet till folkomröstningen har han lierat sig med de som vill ut ur EU och som stödde honom i kampen om ordförande posten för några år sedan och "offrat" dem, som vill vara kvar, men som hade Steen Gade som sin ordförandekandidat.

Kanske splittring av partiet

Det finns tecken som tyder på att de, som vill ut är mindre toleranta mot sina meningsmotståndare inom partiet än vad gruppen kring Antorini och Gade har varit. Därför befarar man en hård uppgörelse eventuellt med utslutningar eller splittring av partiet, som följt om nej-sidan vinner folkomröstningen. I ett sådant läge kan till och med Holger K sitta löst även om det goda resultatet i folketingsvalet stärkt hans ställning. (För första gången sedan 1979 fick SF ett bättre resultat än opinionssiffrorna.)

Blir det ja-seger är sannolikheten större för ett lugnt landsmöte och för att man skall kunna lägga oenigheten om Amsterdamavtalet bakom sig och i stället betona att man är överens om huvuddragen i europapolitiken nämligen att partiet vill verka inom EU för partiets hjärtefrågor.

För statminister Povl Nyrup Rasmussen ligger det mycket av

personlig prestige i valutgången. Han har personligen ställt sig som garant - framför allt inför de danska socialdemokraterna - för att Amsterdamtraktatet är bra för Danmark och han är uppenbart bekymrad över arbetarnas ljumma intresse för hans linje. Ungefär hälften av s-sympatisörerna hade i början av valveckan ännu inte bestämt sig för hur de skulle rösta.

Kattlucka är lösningen

Det är som tidigare nämnts ja-sidan som säger att nej är lika med önskan om utträde ur EU. På en fråga i SvD från Rolf Gustavsson svarar Nyrup att det inte för hans del är aktuellt med fler folkomröstningar om europafrågor de närmsta åren och att han därmed inte kommer att ta initiativ till någon omröstning om själva medlemskapet. Däremot anser han att det är uppenbart att ett negativt resultat i valet innebär att Danmark drar sig ut mot EU's periferi och att landets inflytande i Europa påtagligt minskar. Landet får använda sig av Sverige och Finland för att göra sin röst hörd om det skulle gå så illa. Danmark verkar behöva en "kattlucka" i EU så att landet kan vara inne eller ute lite som det passar. Liknelsen gjordes av Ulf Elleman Jensen, som var utrikesminister i juni 1992.

Rolf N

Vi vill staden!

En appell som motgift när landet lockar med sin späda grönska

Borgarklassen har spelat en högst revolutionär roll i historien ... Borgarklassen har lagt landsbygden under stadens herravälde. Den har skapat kolossala städer, den har ökat invånarantalet i städerna i förhållande till befolkningen på landsbygden, och därigenom dragit en betydande del av befolkningen undan lantlivets förslöande inverkan.

Detta skrevs för 150 år sen, år 1848, i Bryssel av två landsflyktiga tyskar, Karl Marx och Friedrich Engels. Det står i den lilla skriften *Kommunistiska manifestet* som alltså fyller jämnt i år.

Har ni märkt att städer blivit inne? Tidningsartiklar, böcker och utställningar handlar just nu om städer, hur de ser ut och borde se ut. Det är en viktig diskussion.

Marx och Engels skrev alltså att borgarklassen hade skapat kolossala städer. Tja, för 150 år sen fanns det två eller möjligen tre miljonstäder i hela världen. Men Marx och Engels var klarsynta samhällsanalytiker som såg vart utvecklingen var på väg. I dag finns det i världen mellan 15 och 20 städer som har mer än tio miljoner invånare, och antalet ökar hela

tiden. En majoritet av världens befolkning bor i städer. Att bygga människovärdiga städer är i dag en av mänsklighetens största och nödvändigaste uppgifter.

1800-talets stora industristäder var ruskiga ställen. Engels skrev en skakande bok om bostadsförhållandena och arbetarklassens liv i sin tids Manchester. Ändå såg han och Marx inflyttningen till städer som positiv. De skrev alltså att en betydande del av befolkningen hade undandragits lantlivets förslöande inverkan. Man kan beklaga att översättaren Bertil Wagner valde ett så försiktigt uttryck. I *Manifestets* originaltext står det mer rakt på sak: *das Idiotismus des Landlebens*.

Ni ler kanske åt detta. Men hur är det i dag? Ja, ni vet kanske att det i Lunds gymnasieskolor går massor av ungdomar från landsbygden runtomkring, från kommuner som Kävlinge, Lomma och Staffanstorp. De kommunerna tycker nu att det är för dyrt att skicka elever till Lund, och har redan beslutat eller planerar att bygga egna gymnasier. Men vad säger eleverna själva? Ja, gå ut på Katte eller Spyken eller Polhem eller Vipeholm och fråga, eller läs insändarna på Postis i Sydsvenskan. En kompakt majoritet av ungdomarna vill in stan, in till Lund. De vill bort från "lantlivets förslöande

inverkan", för att nu välja det försiktiga uttryckssättet.

Det är inte bara Kommunistiska manifestet som fyller jämnt i år. För hundra år sen föddes Bertolt Brecht, och liksom *Manifestet* är han aktuell ännu. På sin flykt undan nazisterna hamnade Brecht i Los Angeles där han skrev manus till Hollywoodfilmer. Han trivdes *inte*. Han skrev i en dikt:

Vid närmare eftertanke finner jag att helvetet nog närmast liknar Los Angeles.

Dagens västskånska landsbygd är inte full av efterblivna jordbruksbyar. Nej, den liknar mer Los Angeles, ett landskap som är varken stad eller land. Det är ensidiga

villaorter som Löddeköpinge eller Veberöd, det är på åkern utkastade köpcentra som eller Center Syd. Det är en modern landsbygd med ett modernt lantliv. Men ungdomarna känner: det är inte ett sånt liv vi vill leva. Vi vill leva i stan!

Lund har problem och Lund har växtvärk. Det diskuteras just nu mycket om hur Lund ska växa eller få växa alls. Vi är på väg att besluta om en översiktsplan som handlar om hur Lund ska utvecklas de närmaste fyrti åren. Meningarna går vitt sär, även inom vänstern. Men i grunden tror vi alla på Lund. Vi tror på städer i allmänhet, vi tror på den här stan och vill göra den bättre. Och vi tror att folk vill komma hit, även om det inte finns en p-plats utanför varje butiksdörr.

Gunnar Sandin

Karnevalen från partilokalens fönster

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Intetsägande porrdebatt

Onsdagen den 13 maj anordnade studentorganisationen Minyen agenda om pornografins vara eller icke vara i stadshallen. Veckobladets reporter Matz Gustafsson var där och sammanfattar här sina intryck.

Att pornografi är ett ämne som tydligt engagerar Lunds studenter är ganska uppenbart, med tanke på att stadshallens stora konsertsal blev fylld till birstningsgränsen. De som deltog i debatten var America Vera-Savala från Vänsterpartiet, en kvinna från KDS, tidningen Cats chefredaktör samt den senaste stjärnan på den svenska porrhimlen, Linda Thorén.

Trots denna sammansatta panel blev debatten en stor besvikelse för mig. Detta kan nog till stor del skyllas på den hårt polariserade debatttyp som förespråkas av Minyen agenda, men den hade ändå kunnat bli bättre. Något som jag blev särskilt besviken på var America Vera-Savalas agerande under debatten. Hennes angrepp på pornografin verkade mest bestå av att pornografin idag var tråkig och kunde göras bättre. Jag hade

väntat mig att en vänsterpartist skulle ta upp pornografins roll som kvinnoförtryck i ett patriarkalt samhälle, men hon nämnde inte ens ordet patriarkat under hela debatten. Den enda som tog upp pornografins snedvridande syn på sexualiteten och relationen mellan könen, var kvinnan från KDS. Jag kan erkänna att det kändes ganska hårt att sympatisera mer med en moralant från KDS än med en representant från sitt eget parti.

Liberala floskler

Debatten vreds ganska tidigt in på spåret att pornografin var något helt frivilligt. Linda Thorén satt hela tiden och försäkrade att hon minsann ställde upp på allting helt frivilligt och att det var likadant med hennes kolleger. Hon förnekade även förekomsten av droger inom branschen. Detta liberala trams fick stå tämligen oemotsagt av Vänsterpartiet. Nu tror jag i och för sig att det toppskikt som hon agerar inom i branschen inkluderar så värst mycket tvång, utan snarare är att jämföra med ett vanligt lönarbete. Vänsterpartiets representant kunde dock ha kontrat

med att nämna det faktum att branschen är stor och även rymmer mindre nogräknade producenter som utnyttjar kvinnor från Östeuropa och tredje världen som billig "arbetskraft". Det är dessutom ett faktum att det visst förekommer droger inom porrindustrin. Jag tycker att det är beklämmande att ja-sidans liberala floskler fick stå oemotsagda av Vänsterpartiet.

Motbudande tillställning

Som sammanfattning kan jag säga att debatten inte gav mycket mer än det som beskrivits ovan. Det kom i och för sig en del frågor från publiken som problematiserade frågan lite mer, men dessa schabblade ja-sidan skickligt bort. Ett annat motbudande fenomen som jag kunde iakta efter debatten, var att Linda Thorén fick skriva autografer - företrädesvis till män kring 40-50 årsåldern. Sammantaget tycker jag att onsdagens debatt gav en bra bild av den flathet som finns i stora delar av samhället gentemot den destruktiva kraft som pornografin utgör. Eller för att citera en kvinna från Lunds

Sommarvandring i Harz

Som förut meddelats beger sej Vandringssektionen denna sommar efter 14 års uppehåll åter till bergstrakten Harz i mellersta Tyskland. En del har ändrats sen vi var där sist. Framför allt är Muren borta, dvs. här handlade det om taggrädsstängsel, schäferhundar i löplina, landminor och vaktorn. Alla spår av DDR lär dock inte vara utplånade; det är på den sidan vi kommer att gå.

Vi reser från Lund söndag kväll den 28 juni med nattåget till Berlin. Med andra tåg når vi så småningom bergstoppen Brocken ca 1300 möh, och sen går det i princip utför och söderut. Vi bär med oss tält och övernattar i huvudsak på campingplatser men är inte främmande för ett enkelt Gasthaus om (mot förmodan) vädret så påbjuder.

Detta är ett relativt billigt sätt att semestra. Dessutom bildande och fysiskt stärkande. Vi vandrar åtta-tio dagar med måttliga etapper fram till Weimar och är tillbaka i Skåne den 9 juli eller så.

Mer exakta tider och annat bestäms på ett planeringsmöte 5.6 kl. 20 hemma hos Ingrid André, Karl XI-gatan 10. Intresserade kan dyka upp då eller ringa Gunnar Sandin, 135899.

Vitaliserande ungdomslista fastställd

På det senaste medlemmötet i Vänsterpartiet i Lund fastställdes att partiet i årets kommunalval kommer att ställa upp med en ungdomslista. Beslutet togs enhälligt även om en del argument hördes mot ett sådant beslut. De flesta av dessa kom naturligtvis från äldre partimedlemmar:

Avloppstaxor dödande

- Att ha en separat ungdomslista är negativt av det principiella skäl att det alltid är felaktigt att dela upp människor i kategorier som exempelvis vuxna och ungdomar.

- Ingen vettig människa under 30 år bör intressera sig för ointressanta kommunalpolitiska frågor som t.ex. avloppstaxor. Sådant kan ta död på det mest glödande politiska engagemang.

- Hur kommer det att gå med kontinuiteten i politiken med ungdomar i fullmäktige? Ungdomar är rörliga. Kommer ni unga som ställer upp att finnas kvar här om fyra år?

- Är ni ungdomar beredda att rätta in er i ledet och kompromissa när sådant är nödvändigt för att

vinna en omröstning mot borgarna?

Positiv majoritet

Majoriteten på mötet var mycket positiv till ungdomslistan, både Ung vänsters medlemmar och de äldre medlemmarna i partiet.

- Det vore ett fattigdomsbevis för partiet om vi inte kan ställa upp med en ungdomslista.

- Det är viktigt att Vänsterpartiet liksom andra partier kan ställa upp med en ungdomslista. Annars kommer vi att förlora i konkurrensen.

- Ungdomar i kommunalpolitiken kommer att utgöra en vitaliserande kraft, något som partiet verkligen är i behov av.

- Vi ungdomar kanske inte kommer att ägna vår huvudkraft åt avloppstaxor o.d. men vi är speciellt engagerade i vissa frågor som vi kommer att betona i vårt kommunalpolitiska engagemang, nämligen ungdomsarbetslösheten, skolfrågor och miljöfrågor.

- För Ung vänster innebär inträde i kommunfullmäktige att ett ökat samarbete med

Vänsterpartiet blir nödvändigt, ett samarbete som vi länge efterlyst.

Efter diskussionen togs beslutet om att ställa upp med en ungdomslista enhälligt och likaså antogs beslutet om den av Ung Vänster föreslagna listan på kandidater till fullmäktige utan vidare diskussion (Se separat lista på kandidaterna).

Sm

Jonas Ringqvist,23
Liv Nilsson, 19
Alonso Acosta, 32
Hanna Branér, 21
Karl-Henrik Jonsson, 23
Anna-Maria Wendt,23
Magnus Kaiser,26

Peter Bengtsson,30
Wendela Månsson,23
Ricardo Gulién,19
Naomi Glarner,20
Niklas Jörneklint,19
Fredrik Sundh,20
Diego Lopez Montoya,19
Matz Gustafsson,21
Johan Dencker,22
Andreas Bakken,22
Jon Hauge Evaldsson

Sängar säljes billigt

Två 90 cm breda, björkram, ribbotten med skumgummimadrasser. Tel: 046-2113435

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN 1 möte Må 1 juni kl 19.30 på partilokalen. Ämne: uppföljning medlemsmöte + diskussion kring Lunds Energi. 8 juni, tid o plats som ovan: Beredning kommunfullmäktige (fastställande av budgetramar 1999-2001)

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonby och Bodil Veige. Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.